

सूत्रभिद् पु० सूत्रं भिनक्ति सूत्र्या, भिद्-क्तिप् । सूत्र्याजीवे (दरजी) शब्दर० । [शब्दच०]

सूत्रमध्यभू पु० सूत्रमध्यमिव भवति भू-क्तिप् । यक्षधूपे सूत्रयन्त्र न० सूत्रवापनं यन्त्रम् शाक० । (तात) सूत्रवापनयन्त्रे शब्दभा० । [हारा०]

सूत्रला स्त्री सूत्रं लाति-ला-क । तर्कुट्टासु (टेकी) सूत्रवीणा स्त्री सूत्रवद्धा वीणा शाक० । वीणाभेदे हारा० । सूत्रवेष्टन न० सूत्रं वेष्टतेऽनेन वेष्ट-करणे ल्युट् । तन्तु-वायोपकरणभेदे तसरं (तासनी) अमरः ।

सूत्रात्मन् पु० सूत्रमिव सर्वावृष्टप्रत आत्मा स्वरूपं यस्य । समञ्चुपहितचैतन्ये हिरण्यगर्भे वेदा०सा० । [पत्तिः ।

सूत्रामन् पु० इन्द्रे अमरे पाठान्तरम् । सूत्रामन् शब्दे व्युत्-सूत्राली स्त्री इत० । सूत्रश्रेणौ शकमेखलायां हारा० ।

सूत्रिन् लि० सूत्र+अस्यर्थे रनि । सूत्रविशिष्टे स्त्रियां ङीप् । शकामे पु० लिका० ।

सूद् पु० सूदयति पशुन् पाकार्थं सूद्-अच् । सूपकारके श्वञ्जनभेदे सूप् अमरः । श्वारब्धे ष्यपरार्थे ष्लोभे इपापे च अजयः । [च ।

सूदन न० सूद्-भावे ल्युट् । सूदने रनिःलोपे श्वङ्कीकारे सूदशाला स्त्री सूदाधिता शाला शाक० । पाकशालायासु पाचकशब्दे ४२४६ पु० विवरणम् ।

सूदाध्यक्ष पु० इत० । पाकशालाध्यक्षे तक्षक्षयं यथा "अनाहार्यः शुचिर्दक्षस्त्रिखितविवदंवरः । सूद-आस्त्रविशेषज्ञः सूदाध्यक्षः प्रशस्तः" पाचकशब्दे तक्षक्ष-आदि ४२८६ पु० दृश्यम् ।

सून न० सू-क्त तस्य नः । सूप्ते २प्रसवे च । कर्त्तरि-क्त । श्विकशिते लि० मेदि० ङजाते च ।

सूना स्त्री सू-क्त तस्य नः । प्राणिवध स्थाने पक्ष सूना गृहस्थस्य चूकी पेशगुपस्कारः । कण्डनी चोदकम्भव मनुः शतनयायां शकजशुण्डायां मेदि० । षमांसविक्रये च संज्ञप्रसा० । [प्रकन्यायां स्त्री वा जङ्-हेमच० ।

सूनु पु० सू-लृक् । सूनुत् २सनुजे शूर्ये मेदि० । अर्कहृत्ते च । सूनुत न० सुन्दलति अनेन सु-न्दत-घञर्थे क । सूनुत् प्रिये वाक्ये अमरः । २सनुत्ते च शतवति लि० अमरः ।

सूप पु० सुखेन पीयते सु+पा-घञर्थे क पृषो० । (दालि) व्यञ्जनभेदे कतःशब्दे २१८१ पु० दृश्यम् । सुवपति सु+वप-भूवि० क । सूपकारे पाचके मेदि० । आधारे क । शभाशु । सूद्-करणे क पृषो० । श्वायके शब्दर० ।

सूपकार लि०सूपं करोति क-अण् । पाचके अमरः । पा-चकशब्दे ४२८६ पु० दृश्यम् ।

सूपधूपन न० सूपो धूप्यतेऽनेन धूप-करणे ल्युट् । सूड्डी लिका० । सूपपाके हि हिङ्गुधूपदानं पाकशास्त्रे प्रसिद्धम् ।

सूपपर्णी स्त्री सूपसाधनस्य सुदुखेव पर्यमस्याः ङीप् । सुदुपसर्तासु रत्नभा० ।

सूपश्रेष्ठ पु० सूपेषु तत्साधनेषु श्रेष्ठः । सुद्रे राजनि० ।

सूपाङ्ग न० सूपस्य तत्संस्कारकमङ्गसूपकरणम् । हिङ्गो राजनि० ।

सूम न० सू-मक् । आकाशे शचीरे मेदि० । शकले शब्दर० ।

सूर पु० सर्वात् प्रेरयति कर्मणि लोकात्तुदेन सू-कन् । सूय्ये श्वर्कहृत्ते च अमरः । सूर-क । श्पण्डिते षांजनभेदे पु० हेमच० । "सूर्यादयं विना नैव ज्ञान-दानादिका क्रिया" इत्युक्ते स्तुतोदेन लोकानां सर्वकर्म-प्रवर्त्तकत्वात्प्राप्तम् ।

सूरण पु० सूर-ल्युट् । सूरणे (खोल) शब्दरत्ना० । "सकरे मूलकञ्चैव सिंहे चालावुकं तथा । कार्तिके (सूर)सूरणञ्चैव सद्यो मोमांसमन्त्रणम्" कर्मको० ।

सूरत लि० सु+रम-क्त पृषो० । दयालौ अमरः ।

सूरसूत पु० इत० । अरुचे गरुडापजे सूर्यसारथौ अमरः । अन्नूशब्दे १६१ पु० दृश्यम् ।

सूरि पु० सू-क्तिन् । सूय्ये श्वर्कहृत्ते श्वर्कहृत्ते ष्यण्डिते च अमरः "सदा पश्यन्ति सूरयः" इति श्रुतिः । श्राज-सर्धमे स्त्री ङीप् रत्नभा० ।

सूरिन् पु० सूर-णिनि । पण्डिते शब्दर० ।

सूर्(षू)र्त्त(र्ष्य) अनादरे भ्वा०पर०सक०सेट् । सूर्त्त(र्ष्य)ति असूर्त्ती(र्ष्यी)त् षोपदेश एव न्यायः ।

सूर्त्त पु० सूर्त्त-कर्मणि घञ् । मावे (कलाइ) शब्दर० ।

सूर्त्त(र्ष्य)ण न० सूर्त्त(र्ष्य) भावे ल्युट् । अनादरे ।

सूर्प पुंन० । सूर्प-पृषो० शस्य सः । सूर्पशब्दाद्यै शब्दर० । शकुन्धपरिभाषे श्द्रोणपरिभाषे च वैद्यकम् ।

सूर्पणखा स्त्री शूर्प इव मखा अस्याः पृषो० शस्य सः शात्वम् । रावणभगिन्याम् ।

सूर्भि स्त्री शूर्भि+पृषो० शस्य सः । शूर्भिगुणार्थे वा ङीप् ।

सूर्य पु० सू-क्यप् नि० । श्दिवाकरे श्वर्कहृत्ते च अमरः । शदानवभेदे वङ्गपु० श्वर्कपर्यहृत्ते मेदि० ।

सूर्यपचकत्वादिकं खगोलशब्दे २४२५ पु० दृश्यम् । तस्य प्रकृतिसूत्रपादिकं सर्वार्थाच्च० उक्तं यथा